

[Hem](#) > ... > [Penningfordringar](#) > [Småmål](#) > Gibraltar

Småmål

Gibraltar

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Finns det ett förfarande för tvister om mindre värden?

1.1 Förfarandets omfattning och tröskelvärde

I Gibraltar har Högsta domstolen (*Supreme Court*) behörighet att pröva småmål. Detta kallas också för "*small claims track*". Småmålsförfarandet kan användas vid fordringar på högst 10 000 pund. Tvisteföremålets värde är dock inte den enda faktor som beaktas. Hänsyn ska även tas till typen av fordran och hur mycket och vilken typ av förberedelser som krävs för att handlägga målet på ett rättvist sätt. I vissa fall kan enkla mål med ett högre värde än 10 000 pund prövas enligt småmålsförfarandet om både käranden och svaranden samtycker till detta.

Utöver att ta hänsyn till kärandens och svarandens synpunkter ska domaren ta hänsyn till följande faktorer vid sitt beslut om huruvida småmålsförfarandet ska tillämpas eller om målet i stället ska prövas enligt det ordinarie förfarandet:

- Tvistebeloppet – som i regel inte bör överstiga 10 000 pund.
- Typen av fordran – det rör sig vanligtvis om konsumentfordringar (t.ex. varor som sålts eller hantverksarbete), fordringar till följd av olyckor, tvister om äganderätt till varor, och tvister mellan hyresvärdar och hyresgäster om reparationer, depositionsavgifter, utestående hyror osv., men inte innehav.

Domstolen tar hänsyn till hur mycket och vilken typ av förberedelse som krävs för att handlägga målet på ett rättvist sätt när han eller hon beslutar om småmålsförfarandet bör tillämpas. Domaren ska ha i åtanke att detta förfarande är avsett för att vara tillräckligt enkelt för att personer, om de vill, ska kunna föra sin egen talan utan hjälp av advokat. Fordran bör t.ex. endast kräva minimala förberedelser inför slutförhandlingen. Mål som prövas enligt småmålsförfarandet omfattar i regel inte en mängd vittnen eller svåra rättsfrågor.

Om fordran understiger 10 000 pund men inbegriper en fordran på ersättning för personskada, eller förfallna bostäder och skador till följd av detta förfall, prövas målet inte enligt småmålsförfarandet om inte vart och ett av de belopp som fordras i ersättning för personskada, förfall och skador uppgår till högst 1 000 pund.

Om mål till ett värde av mer än 10 000 pund prövas enligt småmålsförfarandet tillämpas andra regler beträffande kostnaderna. I sådana fall kan den vinnande parten kräva ersättning för sina kostnader, däribland advokatkostnader, från den förlorande parten. Kostnaderna får dock inte vara högre än de kostnader som hade beviljats om snabbspåret hade valts. Se nedan för mer information om kostnader.

1.2 Tillämpning av förfarandet

Även om de flesta mål upp till 10 000 pund prövas enligt småmålsförfarandet sker detta inte automatiskt. Domaren tar hänsyn till synpunkter från parterna i målet när han eller hon fattar beslut om vilket förfarande som ska tillämpas. Även om tvisteföremålets värde understiger 10 000 pund kan domaren välja att pröva målet enligt det ordinarie förfarandet i stället för enligt småmålsförfarandet.

Om en fordran bestrids (eller svaranden går i svaromål) skickas en kopia av svarandens svaromål till käranden. Parterna måste även fylla i ett frågeformulär (*Allocation Questionnaire*). De uppgifter som parterna lämnar i frågeformuläret hjälper domaren att avgöra vilket förfarande som lämpar sig bäst i det aktuella målet. Om parterna anser att målet ska prövas som ett småmål inom ramen för småmålsförfarandet bör de ange detta i frågeformuläret. Även om hänsyn tas till kärandens och svarandens synpunkter är det upp till domaren att välja vilket förfarande som ska tillämpas.

Som påpekats ovan kan domaren besluta att pröva ett mål vars värde understiger 10 000 pund enligt det ordinarie förfarandet. Detta beslut fattas när prövningen av målet inleds.

Domaren har rätt att byta småmålsförfarandet mot det ordinarie förfarandet om han eller hon anser att detta är lämpligt i det aktuella fallet. Om ett mål först ska prövas enligt småmålsförfarandet och man sedan byter till ett annat förfarande gäller de kostnadsregler som tillämpas inom småmålsförfarandet inte längre efter bytet. Efter byte av förfarande tillämpas de kostnadsregler som gäller för snabbspåret eller multispåret.

1.3 Formulär

Det finns särskilda formulär som ska användas i småmålsförfarandet och det är obligatoriskt att använda dessa.

För att anmäla en fordran måste käranden fylla i formulär N1. Formuläret innehåller anvisningar till både käranden och svaranden om hur det ska fyllas i. Så snart käranden har fyllt i formuläret bör han eller hon göra en kopia för eget bruk, en kopia för domstolen och en kopia för varje svarande. Domstolen skickar en kopia till varje svarande. Mer information finns på sidan om att väcka talan i domstol.

Om en fordran bestrids skickas som sagt en kopia av bestridandet till käranden och frågeformulären till båda parterna.

Om en domare väljer att ett mål ska prövas enligt småmålsförfarandet skickar domstolen formulär N157 (meddelande om tilldelning av mål till småmålsdomstolen) till parterna. Detta innehåller information om när förhandlingen hålls och vilka förberedelser som behöver göras.

Om tvisteföremålets värde överstiger 10 000 pund men båda parter har samtyckt till att småmålsförfarandet tillämpas översänder domstolen formulär N160 (meddelande om prövning av mål enligt småmålsförfarandet (med parternas samtycke)). Detta innehåller också information om när förhandlingen hålls och vilka förberedelser som behöver göras.

Om en domare beslutar att en fordran kan prövas enbart genom skriftlig bevisning och att en förhandling inte behövs skickar domstolen formulär N159 (meddelande om prövning av mål enligt småmålsförfarandet (utan förhandling)) till parterna. I detta anges ett datum innan vilket käranden eller svaranden måste meddela domstolen huruvida han eller hon motsätter sig att beslut fattas enbart grundat på skriftlig bevisning. Om någon av parterna motsätter sig detta prövas fordran vid en förhandling. Domstolen kan behandla underlåtenhet att svara som ett tyst medgivande.

Om en part förlorar målet efter förhandling men ingen av parterna var närvarande vid förhandlingen används formulär N244 (ansökningsblankett) för att ansöka om att domen ska upphävas.

1.4 Hjälp

Småmålsförfarandet är tänkt att vara enkelt så att förfarandet är lätt att förstå för personer som företräder sig själva (för sin egen talan). Om antingen käranden eller svaranden för sin egen talan tar domstolen hänsyn till detta och genomför förfarandet på ett sätt som gör det möjligt för den personen att förstå vad som sker och vad som krävs av parterna i processhänseende.

Om käranden eller svaranden väljer att inte ha en advokat kan han eller hon åtföljas till förhandlingen av någon som kan föra hans eller hennes talan. Denna person kallas "lekmannaombud" och kan vara vem som helst som parten väljer, t.ex. en make, en anhörig, en vän eller en rådgivare. Om möjligt ska lekmannaombudet inte vara ett vittne. Lekmannaombudet får inte delta i en domstolsförhandling utan den person som han eller hon företräder, om inte parten har fått domstolens tillstånd att låta lekmannaombudet företräda parten i hans eller hennes frånvaro.

Rådgivningsorgan kan ha svårt att avvara personal som lekmannaombud vid förhandlingar och parterna bör därför kontakta dem så tidigt som möjligt om deras hjälp behövs. Rådgivningsorgan informerar parterna om huruvida de kan tillhandahålla hjälp. Vissa lekmannaombud kan vilja ha betalt för sina tjänster och parten måste ta reda på exakt hur mycket. Domstolen kan be ett lekmannaombud som missköter sig att lämna förhandlingen.

Parten ansvarar för betalningen av arvodet för det lekmannaombud som han eller hon utser, även om parten vinner målet. De bör dessutom överväga huruvida fordrans belopp är värt en sådan kostnad. Lekmannaombud som tar betalt för sina tjänster kanske dessutom inte tillhör en yrkesorganisation. Om parten inte är nöjd med deras hjälp finns det i så fall inget regleringsorgan eller organisation som det går att rikta ett klagomål till.

Ytterligare hjälp är tillgänglig för parter i målet som har en funktionsnedsättning. Om en part i målet har en funktionsnedsättning som gör det svårt att ta sig till domstolen eller att kommunicera bör han eller hon kontakta den berörda domstolen, som eventuellt kan ge mer hjälp.

1.5 Regler om bevisupptagning

Småmålsförfarandet är mycket mer informellt och de sedvanliga strikta bevisreglerna gäller inte. I småmålsförfarandet handläggs enklare mål som avser lägre summor. Vid förhandlingen kan domstolen använda sig av vilken processmetod som helst som den anser lämplig. Domstolen är inte skyldig att ta upp bevisning under ed och domaren kan välja att begränsa användningen av korsförhör om han eller hon anser att detta är lämpligt. Domaren är emellertid skyldig att motivera ett beslut om att begränsa användningen av korsförhör. Domaren kan välja att ställa frågor till alla eller vissa av vittnena innan någon annan ges tillstånd att förhöra dem.

1.6 Skriftligt förfarande

Om domaren anser att fordran kan prövas enbart grundat på skriftlig bevisning underrättar domstolen parterna i målet med hjälp av formulär N159 (se ovan). I meddelandet anges ett datum innan vilket kändan eller svaranden måste meddela domstolen huruvida han eller hon motsätter sig att beslut fattas enbart grundat på skriftlig bevisning. Om någon av parterna motsätter sig detta prövas fordran vid en förhandling. Domstolen kan behandla underlåtenhet att svara som ett tyst medgivande. Förutsatt att ingen av parterna motsätter sig domstolens beslut att inte hålla någon förhandling kan målet handläggas via enbart ett skriftligt förfarande.

1.7 Domens utformning

I Gibraltar innehåller en dom vanligtvis endast domarens beslut och eventuella förordnanden som riktas till parterna. Domaren är dock skyldig att ange de viktigaste skälen för sin dom, såvida inte domen avkunnas muntligen och spelas in på band av domstolen. Domaren kan ange sina skäl så kortfattat och enkelt som målets natur tillåter. Domaren gör vanligtvis detta under förhandlingen men kan göra det senare, antingen skriftligen eller vid en särskild förhandling. Om domaren har avgjort målet utan förhandling är domaren skyldig att ge sina skäl i ett särskilt meddelande. Domstolen skickar sedan en kopia av detta till var och en av parterna.

1.8 Ersättning för kostnader

Det finns begränsningar för ersättning av kostnader. För närvarande kan den vinnande parten kräva ersättning för följande kostnader:

- Domstolsavgifter som parten har betalat.
- Ett belopp på högst 260 pund för juridisk rådgivning om fordran inbegreper en ansökan om föreläggande (för att förmå någon att sluta göra något), eller ett förordnande om att vidta en viss åtgärd (för att förmå någon att göra något, t.ex. för att få en hyresvärd att utföra reparationer). Utöver detta kan inga rättskostnader ersättas.
- Ett belopp på högst 90 pund per dag för den vinnande parten, och eventuella vittnen som han eller hon åberopar, för att täcka förlorad arbetsförtjänst på grund av att de har varit tvungna att delta i domstolsförhandlingen.
- Skäliga utgifter för att täcka extra resekostnader och övernattningskostnader för parten eller vittnen.
- Om domaren har godkänt en parts användning av ett sakkunnigvittne och den parten senare vinner målet kan domaren förordna att den förlorande parten ska betala en del av kostnaderna. Domaren kan inte bevilja mer än 200 pund i ersättning per sakkunnigvittne. Detta täcker kanske inte hela sakkunnigvittnets

arvode, särskilt om den sakkunnige skriver ett utlåtande och deltar i förhandlingen.

- Domaren kan förordna att ytterligare kostnader ska betalas av en part som har uppträtt oresonligt.
- Om fordrans ekonomiska värde överstiger tröskelvärdet för småmålsförfarandet, men domaren har beslutat att småmålsförfarandet ändå ska tillämpas, ska kostnaderna beräknas i enlighet med det förfarandet, såvida inte parterna enas om att kostnaderna ska ersättas enligt reglerna för snabbspårsförfarandet.

1.9 Överklagande

Om den förlorande parten vill överklaga domarens beslut måste han eller hon först få prövningstillstånd. Om parten deltar i den förhandling där beslutet fattas kan han eller hon be domaren om prövningstillstånd i slutet av förhandlingen.

Den part som vill överklaga måste ha en ordentlig grund (starka skäl) för ett överklagande. Han eller hon kan inte motsätta sig ett beslut av domaren bara för att han eller hon anser att fel beslut fattades.

Om en part vill överklaga måste han eller hon agera snabbt. Parten har en begränsad tid inom vilken han eller hon måste inge sitt överklagande.

Om den förlorande parten varken var närvarande eller företrädde vid förhandlingen får han eller hon ansöka om att den dom som avkunnades vid förhandlingen ska upphävas och fordran prövas på nytt.

Parten måste inge sin ansökan senast 14 dagar efter att ha mottagit domen. Han eller hon bör be domstolen om formulär N244 (ansökningsblankett) för att inge ansökan.

Domaren meddelar parterna när de måste infinna sig i domstolen för förhandlingen om ansökan.

Domaren beviljar endast en ansökan om upphävande av dom om

parten hade goda skäl att antingen

- inte närvara eller företrädas vid förhandlingen, eller
- inte skriftligen meddela domstolen,

och parten har rimliga förutsättningar att vinna framgång vid en ny förhandling.

Om partens ansökan beviljas och domen upphävs fastställer domstolen en ny förhandling för prövning av ansökan. Vid en okomplicerad fordran kan domaren besluta att handlägga målet omedelbart efter att ha prövat ansökan.

Senaste uppdatering: 02/12/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.